

Industri-information til folketingets medlemmer

INDUSTRIRÅDET

København, den 24. maj 1982

Om konsekvensberegninger af skatte- og afgiftsforhøjelser

1. Skatte- og afgiftsministeren fremlagde den 19. maj en række forslag til forhøjede og nye afgifter. Forslagenes gennemførelse skulle ifølge de ledsagende bemærkninger give et øget afgiftsprovener på ca. 4 mia kr. i 1983 – ved uændret forbrug af de afgiftsbelagte varer. Hertil kommer momsens af de foreslåede punktafgifter.

Industrirådet har foretaget en konsekvensberegning af beskæftigelsesvirkningerne af de foreslåede afgiftsforhøjelser. Konsekvensberegningen viser, hvor meget lavere beskæftigelsen i det private erhvervsliv vil blive *i forhold til den situation, at man ikke gennemfører de foreslåede forhøjelser*. Dette er den almindeligt anerkendte måde at angive virkningerne af et økonomisk-politisk indgreb. Samme fremgangsmåde anvendes af Det økonomiske Råds formandskab og af regeringens egne økonomer i finansministeriet og i ministeriet for skatter og afgifter.

Industrirådets beregninger viser, at en gennemførelse af de foreslåede afgiftsforhøjelser vil formindske beskæftigelsen med 15–20.000 personer i forhold til, hvad den ville blive uden afgiftsforhøjelserne.

2. Skatte- og afgiftsministeren har i medierne betegnet Industrirådets tal som »vilde«, »uansvarlige«, »uden forbindelse med virkeligheden« og »højere, end andre økonomer ville komme til«.

Med henblik på en vurdering af disse udsagn kan følgende oplyses:

De negative beskæftigelsesvirkninger af skatte- og afgiftsforhøjelser kommer gradvis. Den fulde virkning vil først være slået igennem efter 3–4 år. Kun en mindre del af virkningerne viser sig allerede det første år.

Industrirådets beregninger viser de fulde virkninger. Det finder vi mere oplysende end blot at angive de ret beskedne 1. års-virkninger. Vedhæftede tabel viser, at både ifølge

Industrirådets tal og ifølge andre økonomers tal udgør 1. års-virkningerne mindre end 1/3 af de fulde virkninger.

Den voksende negative beskæftigelsesvirkning af afgiftsforhøjelser er eksempelvis dokumenteret i memo nr. 103 fra Københavns Universitets Økonomiske Institut. Det er heri beregnet, at for hvert *procentpoint*, momsens forhøjes – svarende til et umiddelbart afgiftsprovener på lidt over 2 mia kr. i 1982-priser – vil beskæftigelsen falde med 1.900 personer i første år, 4.300 personer i andet år og 6–7.000 personer i tredje og fjerde år.

Skatte- og afgiftsministeren har i et svar til folketingets skatte- og afgiftsudvalg om afgiftsforslagene*) fra november 1981 (svar fra skatte- og afgiftsministeren af 4. november 1981 på spørgsmål nr. 12 vedrørende L 73 m.fl., journal nr. 1527) angivet en 1. års-virkning på 1.000–2.000 tabte arbejdspladser, mens der i ministerens svar ikke er tal for virkningerne i de følgende år, jfr. tabellen.

Skatte- og afgiftsministeren har i bemærkningerne til lovforslagene om afgiftsforhøjelser i maj 1982 angivet et provener på 3,6 mia kr. Dette tal er ekskl. dyrtidsreguleringer af visse afgifter, der beløber sig til godt 250 mill. kr. pr. »dyrtidsportion« – og det er ekskl. moms.

Tages der hensyn hertil – og til, at punktafgifter formodentlig ikke virker helt så kontraktivt som en generel momsforhøjelse – kan maj-pakken i sine økonomiske virkninger sammenlignes med en momsforhøjelse på 2 procentpoint. Ifølge tabellens tal (fra memo nr. 103), giver dette en negativ beskæftigelseseffekt på 12–14.000 arbejdspladser i det tredje og fjerde år. (Det bemærkes, at andre beregninger fra samme kilde giver endnu højere tal).

De anførte tal inkluderer imidlertid ikke de stigende afgifters virkning på *boligbyggeriet*. Efter Industrirådets opfattelse kan den